DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 3den JULY, 1824. N. 27

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe Wm. Lee.

DE Schoutbŷnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is dezes Raads besluit van den 17den Junŷ des Jaars 1823 op den 16den Julŷ daaraanvolgende afgekondigd, bŷ deze in te trekken en in stede daarvan, overeenkomstig de resolutie van Zŷne Excellentie den minister voor de Nationale Nŷverheid en de Kolonien dd. 24sten April dezes jaars No. 31-21., hierbŷ op nieuw vast te stellen.

1. Dat de bepalingen van het 36ste artikel des Reglements op het beleid der regering het Justitie wezen, den handel en de scheepvaart dezer kolonie, in maniere hierna te melden, ook ten aanzien van manumissien van slaven bŷ uiterste willen, moeten worden nagekomen.

2. Dat de bestaande belasting op de manumissie, ter somma van vŷf en zeventig pezos van achten, vervallen zal, en dezelve dus voortaan niet meer zal worden betaald.

3. Dat de cautie welke bŷ de tweede voorwaarde van het gemelde artikel gevorderd wordt, zoo wel in geld als persoonlŷk kan worden gesteld.

4. Dat cautie in geld zal zŷn eene som van zes honderd pezos van achten, en dat dezelve ter Wees-onbeheerde en Desolate Boedel kamer alhier moet worden genamptiseerd, terwŷl die welke persoonlŷk gesteld wordt, ten genoegen van dezen Raad zal moeten wezen.

5. Dat bŷ uiterste willen gemanumitteerde slaven niet als vrŷe personen zullen worden aangemerkt, alvorens dat aan de bepalingen van het opgemelde artikel zal zŷn voldaan.

6. Dat als de gene die bŷ uitersten wil manumitteert daarin geene voorziening maakt omtrent de vereischte cautie voor een of meer gemanumitteerd wordende slaaf of slaven, of daaromtrent voorzien hebbende, dezelve niet voldoende mogt zŷn, zal door de belanghebbenden in den boedel, ter discretie van den Raad, de cautie moeten worden gepresteerd; ten effecte dat binnen den korst mogelŷken tŷd de slaven hunne vrŷheid bekomen.

7. Dat de cautie in geld welke ter Wees-Onbeheerde en Desolate Boedel kamer genamptiseerd wordt, zal interest doen ten behoeve van de personen of boedels van de genen die dezelve gesteld hebben, zoo lang als de gemanumitteerden zich in staat zullen bevinden om hun eigen onderhoud te verdienen; maar daartoe buiten staat gerakende, het zŷ door ziekte, ligchaamsgebreken of ouderdom, zulks ter beoordeeling en decisie van het Collegie der voormelde Kamer, zal die interest tot onderhoud der gemanumitteerden strekken tot en voor zoo lang als zŷ dezelve zullen behoeven.

8. Dat bŷaldien een gemanumitteerde met een legaat, uit den boedel van den manumittent is gebenefieeerd en het niet bepaald is dat hetzelve onbezwaard aan den gemanumitteerden persoon zal worden ter hand gesteld, zal een zoodanig legaat, in zoo verre het strekken kan, het zŷ geheel of ten deele moeten dienen voor cautie in geld en het ontbrekende aangevuld worden naar aanleiding van het bepaalde bŷ art. 6 en zal voor zoo verre het bedrag van het legaat voor de cautie gebezigd wordt, de interest daarvan komen in het voordeel van den gelegateerden.

9. Dat de cautie in geld na het overlŷden van den gemanumitteerden persoon voor wien dezelve gesteld is, zal worden uitgekeerd aan die genen van welke derzelver bedrag geheel of ten deele afkomstig is, of wel aan derzelver regthebbenden of erfgenamen en alzoo ook het gedeelte hetwelk uit het legaat van den slaaf afkomstig is aan zŷne erfgenamen worden afgegeven.

10. Dat als iemand zŷn slaaf bŷ uiterste wil tot erfgenaam benoemt, de aditie der ervenis zoo lang zal blŷven uitgesteld tot dat van de solventie der nalatenschap zal zŷn gebleken en als dan tot de volkomene manumissie van zoodanigen slaaf aan de wet zal zŷn voldaan; zullende de testateur, moeten zorgen dat er een vrŷe persoon zŷ welke al het vereischte deswegens zal kunnen verrigten.

11. Dat de genen welke onderhandsche vrŷbrieven aan hunne slaven geven, zich verantwoordelŷk stellen voor de gevolgen eener dusdanige onwettige daad en daarenboven, bŷ ontdekking daarvan, verpligt zullen zŷn de vereischte cautie persoonlŷk, of in geld, te stellen en al de kosten der manumissie te voldoen, bŷaldien er redenen bestaan om de gedane onderhandsche manumissie te doen stand grŷpen; onverminderd zoodanige actie welke het Officie Fiscaal zal vermeenen aan hetzelve tegen hen te competeren.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Junŷ 1824, het elfde Jaar van Zŷner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op Curaçao den 28sten Junŷ 1824.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbŷnacht in dienst van Zŷne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal het ter onzer kennis gekomen is dat velen uit het gemeen, misschien, en zelfs waarschŷnlŷk, door anderen daartoe aangezet, niet hebben ontzien om den persoon van Laurent de Latrŷ en deszelfs huisgezin, sedert eenige dagen reeds, zoo in het openbaar als in hunne woning, bŷ herhaling, aan te randen, beleedigen en mishandelen, zoodanig dat hŷ en zŷn huisgezin benevens zyne eigendommen zich in gevaar bevinden en daarom de hulp van de overheid, voor veiligheid van persoon en eigendommen behoeven; zoo is het dat wŷ onze verontwaardiging over zulk een strafwaardig gedrag van het gemeen niet kunnen verbergen, en daarenboven nog onze hoogste afkeuring daarvan bŷ deze kennelŷk maken, met ernstig verbod tegen eenige dergelŷke buitensporigheid aan wien het ook zŷn moge; aangezien tegen de genen die zich daaraan zouden mogen schuldig maken, het zŷ door dadelŷkheden te pleegen, beleedigingen aan te doen of eeniger mate, op de eene of andere wyze, de algemeene rust en goede orde of de veiligheid van individuen, of derzelver eigendommen te storen of te schenden, de sterkste hand zal geleend worden, ten einde alzoo op de meest krachtdadige wyze bescherming aan personen en eigendommen van vreedzame ingezetenen te verleenen, het rustverstorende gemeen te beteugelen en de misdadigers op te vatten om dezelve in handen der Justitie over te leveren, op dat de schuldigen naar de gestrengheid der wetten mogen worden gestraft.

Gedaan te Curaçao den 24sten Junŷ 1824, het elfde jaar van Z. M.'s regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zŷne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam in de Willemstad, op Pietermaai, aan de Overzŷde der Haven en op Scharlo den 25sten daaraanvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbŷnacht in dienst van Zŷne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zŷne Excellentie de Minister voor de Nationale Nŷverheid en de Kolonien, bŷ resolutie van den 14den April dezes Jaars No. 10-18, als cŷnosure heeft aangenomen: dat de dagvaardingen die tegen den Gouverneur, in officio, mogten worden gedaan, geexploicteerd worden aan den Raad Fiscaal, edoch die tegen den Raad Contrarolleur, in officio, aan dien ambtenaar zelven; en dat de Raad Fiscaal in beide gevallen, de gene zal zŷn dewelke daarin moet optreden.

Gedaan te Curaçao den 17den Junŷ 1824, het 11de Jaar van Zŷner Majesteits regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zŷne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op den 25sten Junŷ daaraan volgende.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbŷnacht in dienst van Zŷne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zŷne Excellentie de Minister voor de Nationale Nŷverheid en de Kolonien, bŷ resolutie van den 12den April dezes Jaars No. 56-16, hoogdeszelfs verlangen aan ons heeft te kennen gegeven dat: voortaan, de handteekeningen van ondergeschikte ambtenaren, gesteld onder stukken, welke buiten dit en de onderhoorige eilanden moeten dienen, door den Gouverneur zullen moeten worden gelegaliseerd.

Gedaan te Curaçao den 17den Junŷ 1824, het 11de Jaar van Zŷner Majesteits regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zŷne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op den 25sten daaraan volgende.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

MENGELWERK.

OVER HET LAATSTE BESLUIT DES SPAANSCHEN BESTUURS WEGENS AMERIKA.

(Het vervolg en slot van onze laatste.)

En ziet men hiertegen nu Amerika! Daar verryzen zes jeugdige krachtige republieken, nog weinig bevolkt, nog met geringe kunstvlyt; maar met de beginselen, de hoofdstoffen tot den hoogstmogelyken nationalen voorspoed in haren schoot. Mexico, een bondgenootschappelyk gemeenebest, is niet enkel het rykste land der wereld in goud en zilver: het is even ryk in koloniale voortbrengselen, het is het moederland van den tabak; de cochenille, de vanille en de cacao zyn nergens zoo goed, zoo overvloedig te vinden. De kusten geven campêchehout, en alle voortbrengselen der keerkringen, gelyk de middelste bergvlakte die der gematigde luchtstreek, en de opklimming derwaarts die onzer heete gewesten. Te midden des lands is eene gedeeltelyk reeds zeer beschaafde bevolking opeengehoopt. [Humboldt vond in de hoofdstad Mexico niet weinig hulp voor zyn onsterfelyken arbeid.] Gaat men zuidwaarts, zoo biedt de republiek Guatimala, wel in een brandend heet, doch zeer vruchtbaar gewest gelegen, de beste indigo, en aan mais een driehonderdvoudigen oogst. Hier is ook eene dubbele, ja misschien drie dubbele gelegenheid, om de Zuidzee met den Atlantischen Oceaan te verbinden, hetwelk voor den koophandel der geheele wereld eene gebeurtenis van even veel belang zou zyn, als de ontdekking van den weg om de Kaap de Goede Hoop door de Portugezen. De daarop volgende republiek Colombia [oudtyds Tierra Firma, of Nieuw Granada of Venezuela] heeft eene allervruchtbaarste en welbebouwde, doch smalle zeekust, waar de beste Varinas tabak, de Caracas cacao, de inlandsche en O Tahitische suiker, en nog eene menigte kostbare voortbrengselen groeyen. Achter deze kust verryst als een amphitheater het gebergte, tot dat het aan de eene zyde de hemelhooge Andes bereikt, aan de andere in de vlakten [Llanos] nederdaalt, die den Orenoko-stroom zoomen. Naar den kant van het gebergte maakt Quito, thans met Colombia vereenigd, en deszelfs voortzetting Peru, een verbazend groote bergvlakte, tien duizend voet hoog boven de zee, en geniet, daar het vlak onder den evenaar ligt, en dus de hooge stand der zon de hooge ligging opweegt, eene eeuwige lente. Peru is, door gedeeltelyk gebrek aan regen op de kust, door eene zand woestyn die het heef, en door de ruwheid van het gebergte, niet zoo vruchtbaar als Colombia of Guatimala. Het heeft echter zeer ryke, hoewel een weinig uitgeputte, goud-, doch voornamelyk zilver en kwikzilvermynen. Potosi werd eertyds voor een massiven zilverberg gehouden, doch is thans zeer afgenomen [het schynt, dat deze myn nog in bezit der weinige Spanjaarden is, die het moederland gehoorzamen.] Peru, welks hoofdstad, het ryke Lima, onlangs weder in bezit der republiekeinen gekomen is, heeft goede havens aan de Zuidzee, en is dus tot een' regtstreekschen handel met China, met Batavia en andere Oost Indische streken, zeer geschikt. Vruchtbaarder nog in voortbrengselen van het plantenryk [koren en wyn zoo goed als in Spanje,] ja misschien even ryk in edele metalen, al thans ryker in uitmuntend koper, is Chili, ook met de kostbare havens [Valparaiso, enz.] aan de Zuidzee voorzien. Dit land heeft, door ligging en voortbrengselen, meer van de gematigde, dan van de heete gewesten; beter bevolkt en bebouwd zynde, zou het een paradys kunnen worden, vooral, daar men zoo menige voortreffelyke, elders weinig bekende boom- en plantensoorten heeft. Oostwaarts van Chili dalen de Andes af in de Pampas of grasvlakten van Buenos Ayres, zoo voorbeeldeloos ryk in rundvee en paarden: waar de groote Plata stroom zich in zee stort, in de breedte eener opene zee, terwyl Buenos Ayres, de hoofdstad van het zelfde gemeenebest, de stapel plaats der huiden van dit gedeelte van Zuid Amerika is.

Men ziet de voordeelen, welke deze ligging den inwoners tot verdediging geeft. De lage ongezonde kust, vooral vernielend voor den vreemdeling,—de hooge binnenlanden, die eene menigte kloven of afgronden (Barrancas) hebben, wier overhellende rotsen punten tot verdediging geven: de tallooze, gedeeltelyk in het wilde loopende paarden en runderen, die den inlander tot den voortreffelykston ruiter maken, en hem nooit verlegen laten om onderhoud: de groote uitgestrektheid onbebouwde landen, waarop een buitenlandsch heir van gebrek moet vergaan, dit alles maakt de verovering der nieuwe republieken ook voor een aanzienlyk, welvoorzien leger Europeërs genoegzaam ondoenlyk. En hoe wil Spanje; verscheurd door burgertwist; en zonder hulpmiddelen voor de dagelyksche, dringende behoeften, zulk een leger, zulk eene vloot, zulk eene uitrusting byeenbrengen? Of zou Rusland een troep geharde slaven uit het barre noorden naar den evenaar zenden, om daar te vergaan als Buonaparte's leger in St. Domingo? Al durfde het zoo verre de zucht voor het despotismus dryven, zouden nogtans, in dat geval, Engeland en de Vereenigde Staten zich ook wel doen gelden. Reeds is de Pitt mi-noegd, dat de tamme staatkunde van zyn kab net hem allen invloed op het Schiereiland heeft doen verliezen. Hy zal niet dulden, dat de kozakken in Mexico en Carthagena de wet stellen en dus den geheelen aardbol omvademen.

Ten slotte, en dit doet alles af: Aan het hoofd der Republiek Colombia staat Bolivar, en aan het hoofd der Spaansche regerings raden stond nog onlangs (en staat misschien weder) Don Victor Saez!!!!

Rio Janeiro, (Brazilie) 16*den Jan.*—De volgende statistieke opgaven, uit de echtste bronnen geput, zullen het best in staat zyn, nopens den tegenwoordigen toestand van Brazilie een juist denkbeeld te geven. Dit ryk beslaat twee millioen vierkante mylen; en heeft eene bevolking van 3,617,000 zielen; te weten: 1,728.000 zwarte slaven; 159 500 vrye zwarten; 202,000 slaven mulatten; in het geheel 2,089,500.

De overige 1,528.400 bestaan in eene gemengde bevolking, als: 426.000 vrye mulatten; 259.000 indianen van onderscheiden geslachten; 843 000 blanken, zamen genomen 1 528.000

Onder de blanken zyn ten minste een derde Europesche Portugezen en ten hoogste 562,000 Brazilianen.

Londen, 15*den Maart*—Er is op de beurs eene vry aardige karikatuur plaat aangeplakt geweest. Op dezelve wordt voorgesteld de Heer *Guebhard*, knielende voor *John Bull*, dien hy smeekt, de koninklyke leening van Spanje te ondersteunen. *John Bull* weigert zulks met verontwaardiging, te kennen gevende dat hy zich door het koopen van Spaansche fondsen, niet wil laten bedotten. In eenen hoek der teekening, zyn rotten bezig met het knabbelen van oude Spaansche bons.

Den 24sten April.—Den 20sten is door de belanghebbenden eene vergadering gehouden wegens het leggen van eene nieuwe yzeren brug over de Theems. De kosten worden berekend op 320,000 ponden. De geheele uitgestrektheid, de toegangen daaronder gerekend, moet 3300 voeten, dat is eene halve Engelsche myl, beloopen. De brug moet bestaan uit drie bogen, elk van 600 voeten en twee zybogen, elk van 200 voeten. De hoogte van de middenboog moet 75 voeten boven het merk van hoog water bedragen, weshalve men vertrouwt, dat zeeschepen van 100 lasten, zonder de bramstengen te stryken, en schepen van 200 lasten, alleen met eene gestrekene groote bramsteng, onder dezelve zullen kunnen doorzeilen.

's Gravenhage, 13*den April.*—Moord en diefstal is in het ongelukkig Spanje steeds aan de orde van den dag. Te Cordova is een voorgenomen vermoording van alle konstitutionelen slechts gedeeltelyk ten uitvoer gebragt; door een gelukkig toeval, zyn niet meer dan zeven of acht onder de ponjaarden der zoogenaamde verdedigers van den troon en het altaar bezweken. Te Sevilie begaat het volk de grootste gewelddigheden. Te Valencia bevinden zich de aanzienlykste lieden in de gevangenis. De bevolking van zeker dorp in Oud Kastilie heeft de gevangenis, waarin zich een twintigtal der oude nationale militie bevond, opengebroken en een gelyk getal koninklyke vrywilligers in dezelfde plaats daarin gesloten. Voor zyn vertrek uit Madrid heeft zyne katholyke majesteit een nieuw bewys zyner godvruchtigheid afgelegd, door eene daad, die ofschoon niet nieuw, echter niet nalaat eenen diepen indruk op het volk te maken. Naar het paleis terugkeerende, werd het ryttuig van zyne majesteit ontmoet door eenen priester die het Heilig Sacrament naar eenen zieken bragt. Terstond stapte zyne majesteit uit de koets, deed den priester dezelve beklimmen, sloot zelf het portier en begeleidde de koets te voet, dragende eene brandende waskaars. De gardes stegen van hunne paarden, dezelve by den toom leidende tot aan het huis van den zieke, waar zyne majesteit mede binnen trad en de gebeden des priesters met de zyne vergezelde.

In de geschiedenissen van Spanje vindt men vele malen deze daad van godvruchtigheid door den koning aangehaald; het is een geloofs artikel der Roomsch Katholyken dat de hostie of de ouwel na dat de priester er den zegen heeft over uitgesproken geen meel of brood meer zy maar in God zelve veranderd is, in dat oneindig wezen dat eenmaal het heelal uit niet voortbragt. Meermalen heeft de godvruchtige Ferdinand een priester met de hostie ontmoet, welke hy by zich in de koets deed stappen, terwyl de koning zich daarna beroemde dat hy met de godheid zelve in de koets had gereden.

In een der Fransche dagbladen (le Memorial Bordelais) van den 4den dezer, vindt men een adres, door de naar Frankryk gewekene grondeigenaars van St. Domingo, aan den koning ingeleverd, waarby zy aan zyne majesteit verzoeken in overweging te willen nemen, hunne langdurige rampspoeden, die jammerlyke gevolgen van het besluit der nationale conventie, waarby de Negers zyn vry verklaard geworden, en hun deswege eene genoegzame schadevergoeding te doen geworden.

Aanteekeningen.—Volgens Berkenmeyer waren er op het einde der middeleeuwen in Europa zeven millioen monnikken en vier millioen nonnen. Het hielp niets, dat er in 't jaar 1350 een paar maal honderd duizend aan de pest stierven; daar werden weder dwazen gevonden, die door niets doen God meenden te dienen.

Gewoonte—Een regter had een gevangene op de pynbank laten brengen, en vertelde nu t'huis aan zyne jonge vrouw, hoe zich de ongelukkige by de folteringen gedragen had. De teerhartige viel in onmagt en kon naauwlyks weder bykomen. De tweedemaal hoorde zy den vertellenden ega, zonder teeken van afschuw, opmerkzaam aan. Den derden dag vraagde zy hem teederlyk; "myn schat, hebt gy heden niemand laten folteren?"

FROM EL COLOMBIANO.

BOGOTA.

APPOINTMENTS BY THE EXECUTIVE.

The supreme executive power having deemed the reasons given by general Bermudez for declining the intendency of the Magdalena department, just; and the circumstances which led to this appointment having also changed, has thought fit to cancel the said appointment; and with the advice of the counsel of government, to name general of division, Soublette, intendent of the Magdalena department, directing general Bermudez to return to the exercise of his duties in the Orinoco department.

As soon as the government received intelligence of the death of general Manrique, it thought fit with the approbation of the counsel of government, to name general Montilla provisional intendent and commandant of Zulia; and in consequence of illness not permitting him to leave the department of Magdalena, general Escalona has been named in lieu of him.

The situation of commandant at arms of Guayana, conferred on colonel Francisco Carabaño has been given, in conformity with the constitution, to colonel Bautista Cota, on account of the former officer being employed in an important commission for government.

Colonel Ayala having renounced the government of the province of Merida, and his renunciation having been accepted; the supreme executive power has provisionally appointed lieut. colonel Ramon Burges thereto, in conformity with the constitution. Colonel José Corbeno Munos has with like formality been named provisional governor of the province of Apure, in consequence of the resignation of colonel Cruz Carilio.

The licentiate, Manuel Muños Tebar has been named assessor of the province of Truxillo, and the licentiate Manuel Guerra, assessor of the province of Choco. Lieutenant Joaquin Vargas is named acting assessor of the province of Socorro, in consequence of the resignation of licentiate Manuel Muños. Dr. José Maria Torres has been named assessor of the department of the Isthmus, in consequence of the resignation of Dr. Blas Arosemena.

JAMAICA, June 3.

A few days past we noticed in the Courant some remarks on an extraordinary paper that appeared in the Morning Chronicle: the following selection will throw some light on the brief paragraph which we inserted on the subject:—

It is with inexpressible grief, and with a consternation no less inexpressible, that we have this day to announce to the world a circumstance effecting the personal happiness and the royal rights of our most gracious sovereign, and equally those of his royal highness the duke of York. We cannot describe our feelings upon this occasion, nor the profound affliction which has fallen thus unexpectedly upon us. In what manner, too, the disastrous intelligence will be received by the country, baffles all conjecture. We are, indeed, almost afraid to mention it—for we believe the doing so will amount to high treason; but, then, the high authority upon which we do it is sufficient to remove all fear as to the consequences.

Well then—afflicted England, and astonished Europe—have to learn, that his most gracious majesty George IV. has no right to sit upon his throne—that his royal highness the duke of York is not the heir presumptive to the throne—but that his royal highness the duke of Clarence ought, at this moment, to wear the British crown!!! How can this be, methinks we hear a thousand voices exclaim at once? How! read the *Morning Chronicle*. That paper says, a pamphlet has just been published—but neither publisher's name nor author's name is given—entitled "An historical fragment relative to her late majesty queen Caroline;" from this pamphlet the *Chronicle* gives extracts; and among those extracts we find the alarming facts which we have above stated. We find, also, certain other things equally curious and frightful; as for example: That the queen "could have entirely thrust her adversaries into the kennel (to use a vulgar expression, quoth the writer, with great propriety) and kept them there, had it not been, &c. &c. &c." meaning that in point of fact, she did not thrust them into the kennel: Then again, that "there are seven persons now living (this is the emphatic typography of the *Chronicle*) to whose names the laws will not permit me more particularly to allude, who would give their titles, their lands, their fortunes, their influence,—nay, the whole world if they possessed it—if her majesty had never been born, or being born and now dead, that she could again return to life, and forgive them the almost inconceivable atrocities she received at their hands."

God bless us! who can these seven mysterious personages be, and where do they live?—What! All their titles, lands, fortunes, and influence! Poor things! What a state they must be in just now!

But let us hasten to the more alarming part of the business. It may be very hard upon the seven nameless and unhappy wretches to be in such a terrible quandary as above described, but it would be much worse for the people of England to be *done* out of his majesty and the duke of York, in the way that is now attempted.

"The queen at this time," continues the writer, without saying what time, "laboured under a very curious (very curious indeed), and to me,

unaccountable species of delusion. She fancied herself, in reality, neither a wife nor a queen.—She believed his present majesty to have been actually married to Mrs. Fitzherbert; and she as fully believed, that his late majesty, George the Third, was married to miss Hannah Lightfoot—the beautiful quakeress—previous to his marriage with queen Charlotte; that a ceremony of marriage was a second time solemnized at Kew (under the colour of an evening's entertainment) after the death of miss Lightfoot; and as that lady did not die till after the births of the present king are his royal highness the duke of York, her majesty really considered the present duke of Clarence the true heir to the throne.

"Her majesty thought also, that the knowledge of this circumstance by the ministers was the true cause of George IV. retaining the tory administration when he came into power."

We have thus put our readers in possession of that circumstance which, as we said at the beginning, fills us with grief and consternation.—We shall not attempt to pry into the hearts of our readers, to ascertain what they feel. It is enough for us to look after our own troubles.—Meanwhile it is but fair to mention, which we do upon the same authority as that of the preceding facts, that "miss Lightfoot, when young,"—it is a very singular circumstance—"lived with her father and mother," and that her father and mother kept a linen draper's shop at the corner of St. James's market." What a pity that the residence of the Lightfoots—the ancestors of George IV.—has no longer a "local habitation, or a name;" for where St. James's market once stood, and market lane and St. Alban's street, now stand Waterloo place and Regent street. Surely if his majesty had known the secret of his birth, those filial feelings which have always glowed so warmly in his heart, would have interposed either to prevent the new street from being built at all, or at least have consecrated, by some appropriate monument, the spot where Mr. Lightfoot the linen draper lived. These, however, are subordinate considerations. The great point is, what are we to do with his majesty and the duke of York?—We leave it to the wisdom of parliament, and the energy of ministers.

JUNE 5.

[From the Morning Chronicle.]

CERTAIN OPINIONS OF THE LATE QUEEN.

A Pamphlet has just been published under the title of "An historical fragment, relative to her late majesty queen Caroline," the author of which describes himself as a literary man, who, during the period of the proceedings against her, exercised "what little influence he possessed" in her majesty's behalf, and who states certain circumstances, the knowledge of which he derived from a confidential intimacy.

He commences his narrative with a letter which he wrote to the father of the House of Commons, after "having obtained some previous insight into the subject," in which he recommended a plan of conciliation; but her majesty, when one of her friends presumed to remonstrate with her on not accepting terms which would give her a victory without the danger of fighting. "It is true," replied her majesty, "victory is now in my grasp, and without the danger of a battle; but I will accept no victory until I have proved to the world that I am worthy of enjoying it."—"The fact was (adds the writer), her majesty had in her possession at that time, duplicates of the evidence taken before the commission at Milan, and which had been placed in her hands by one of the persons employed in that commission; and she anticipated nothing from such evidence, but the most triumphant success. It was, I believe, one of her majesty's errors, that she did not place this evidence in the hands of her advisers. Her majesty, indeed, had a reason, which she did not choose to explain, why she wished few or none to know that such evidence was in her possession." Her majesty would have entirely thrust (to use a vulgar expression) her adversaries 'into the kennel,' and have held them there; had it not been for her concealing that she had duplicates of the Milan proceedings; had she not been so impatient to forward her defence; and had not some of her most active friends been decidedly such incapable persons! Indeed, the incapacity of some of them were beyond any thing that a person of common education could suppose."

What are we to think of the following paragraph:

"*There are seven persons now living*, to whose names the law will not permit me more particularly to allude, who would give their titles, their lands, their fortunes, their influence—nay, the whole world, if they possessed it—if her majesty had never been born, or being born and now dead, that she could again return to life, and forgive them the almost inconceivable atrocities she received at their hands."

The following startle some of our readers.—We hope, in retailing the account of the queen's doubts, respecting his majesty's legitimacy, it will not be supposed that we share them. We have no ambition to die martyrs to the claim of the duke of Clarence, or to take the field for any pretender. The author says, if called on, he will authenticate his pamphlet:—

"The queen, at this time, laboured under a very curious, and to me, unaccountable species of delusion. She fancied herself, in reality, neither a wife nor a queen. She believed his present majesty to have been actually married to Mrs. Fitzherbert; and she as fully believed, that his late majesty, George the Third, was married to miss Hannah Lightfoot—the beautiful Quakeress—previous to his marriage with queen Charlotte; that a ceremony of marriage was a second time solemnized at Kew (under the colour of an evening's entertainment) after the death of miss Lightfoot; and as that lady did not die till after the births of the present king and his royal highness the duke of York, her majesty really considered the present duke of Clarence the true heir to the throne.

"Her majesty thought also, that the knowledge of this circumstance by the ministers was the true cause of George the Fourth retaining the Tory administration when he came into power. How the queen came seriously to entertain such romantic suppositions as these, is not for me to know. It may be, perhaps, regarded as a melancholy proof of the principles and abilities of some persons, surrounding royal personages; but that she did entertain them I know well; and let any of her majesty's friends contradict me if they can. If they do, and they require me to mention my author, I will do so; if called upon in a proper manner, and in a proper place.

"Indeed, I was myself requested to call upon Mrs. Hancock, to make inquiries relative to what she might think on the subject, as she had the pleasure of being intimate with miss Lightfoot. It was also requested to see the person, who styles herself (whether justly or unjustly signifies little to the subject) princess of Cumberland, to know if any of her real or presumed documents contained reference to that subject. Having no knowledge of Mrs. Hancock, who, I understand, is a highly respectable lady, I could not presume to take so great a liberty as to call upon her on a subject so extraordinary. But knowing a friend who was intimately acquainted with the latter, I requested him to ask a question, which I felt I could have no right to ask myself. The answer was, 'that all her documents were in her own possession.' The reply I sent to the personage I have so often alluded to; and I also transmitted the following intelligence, with which Sir William —— was so obliging as to favour me, viz:—The miss Hannah Lightfoot, when young, lived with her father and mother, who, at the time of prince George's residence at Leicester House, kept a linen-draper's shop at the corner of St. James' market. When the prince went to St. James's the coach always passed that way, and seeing the young lady at the window occasionally, he became enamoured of her, and employed miss Chudleigh, afterwards duchess of Kingston, to concert an interview. From this time, frequent meetings were secured at the house of a Mr. Perrhyn, of Knightsbridge, who was, I believe, miss Lightfoot's uncle.

"The court is said to have taken alarm at these circumstances, and miss Chudleigh, seeing the danger likely to ensue, privately offered to become a medium of getting the young lady married. With this view, she got acquainted with a person, who was a friend of the Lightfoot family, named Axford. This person consented to pay his addresses to Miss Lightfoot, and even nominally to marry her, upon the assurance of receiving with her a considerable dower. Miss Lightfoot is supposed to have given into the plan; for she was married at Keith's Chapel in 1751, though the marriage was never consummated; for miss Chudleigh, who had contrived the match, (probably with the sanction of all parties), took her into a coach, as she came out of the church door, and the husband pocketed the dower, but never saw his wife afterwards. The mother indeed heard from the daughter once or twice before she died, and Axford made inquiries after her at Weymouth, Windsor, and Kew—and once is even said to have presented a petition to the king on his knees, as his majesty was riding, one day, in St. James's Park; but no certain account of her was ever known from the period of her marriage day.

"She was taken, it is supposed, under the protection of prince George, under an assumed name, and is said to have had a daughter, subsequently married to a gentleman of the name of Dalton, or Dalston, who afterwards received an appointment from the East India company in Bengal, whither he went, and where he died, leaving three daughters.

"Mr. Axford, in the meantime, not hearing any thing of his wife, and probably considering his marriage not strictly binding, since it had never been consummated, married another lady, named Bartlett, then living at Keevil, in North Wiltshire; and, after the expiration of fifty eight years, died without ever being able to obtain any intelligence of his first bride.

"Three things are very remarkable in the history of this lady, viz: that she was never personally known to the public; that her residence, while alive, was never publicly known; and that so strict a secrecy was observed at her death, that it is no where upon known record, though it has been said that she died of grief in the parish of St. James, and was buried, under a feigned name, in the parish of Islington, where, probably, she may rest without a stone to tell the history either of her life, death, guilt, innocence, splendour, or misfortune."

MURDER AT LISBON OF THE MARQUIS DE LOULE.

Lisbon letters, written by English residents, and dated the 4th and 5th of March, allude to the horrid murder of the marquis de Loule, one of the king's chamberlains, which had excited great consternation. It appears the king went to Salvatierra to pass the Shrovetide with his daughters, when festivities were to take place. The dead body of the marquis, it would seem, was found lying on the ground, and in the open air, in a part of the palace that was some time ago burnt and never rebuilt. He was in his full uniform, with all his insignia upon him.—There were two great contusions in his head, and a sharp instrument had entered his mouth, and come out at the top of his head, which indicated that the wound had been inflicted whilst in a lying posture. He was found there in the morning of the 1st, and, as it had rained heavily during the night, and the clothes he had on were dry, it was concluded that he had been conveyed to this unfrequented spot after the completion of the murder. A most lively emotion was excited both at Salvatierra and Lisbon, as soon as the news reached the latter place, when the general voice seemed to designate the infante Don Miguel as a party implicated in the affair. The king was greatly affected. He called for the son of the deceased, and conferred upon him all the dignities held by his late father, pledging himself ever after to befriend him. The intendent of the police arrived to investigate the circumstances of the horrid deed; but it was determined that the inquiry belonged to the corregidor of the palace, an officer who takes cognizance of all criminal matters which occur within the precincts of the palace. He, however, excused himself on the plea of illness, and Judge Leeds was appointed in his stead. For the sake of formality, more than to promote the ends of justice, the king's coachman, the stewart of the deceased, and two bull keepers were arrested. A kind of terror seemed to prevail among all the persons belonging to the court. The count de Subsierra (Pampiona) it is said, sent in his resignation, but it was not received; he nevertheless seems very low-spirited, for a few days previous to the melancholy event, some sonnets and copies of verses were handed about, which alluded to the intended death of the marquis de Loule, count of Villa Flor, another chamberlain, as well as of Pampiona, and adding that Palmella would be spared, because he was too silly to do any harm. No doubt this murder is connected with state projects. The queen's party is active, and appears determined to stick at nothing; and her chief support is the Infante. It is also said he had a personal enmity to the deceased; and it is even added that he had previously sworn to be the end of him, because he complained to the king of his having played off a trick at the dinner-table with the bulls. The king could not bear being at Salvatierra any longer; on the 4th he arrived at Lisbon, in all probability, never again to return to the hated spot where the horrid act was perpetrated. The royal practical joke of "the bulls" alluded to above, together with another equally delicate and respectfully, are thus described in a letter from Lisbon:—

"Before I proceed any further, I must give you some idea of the pastimes at the royal palace of Salvatierra. The Infante is of course the life and soul of every thing. One of the Sundays while he was there, and wishing to amuse himself, he watched the opportunity when all the secretaries of state, noblemen, royal attendants, and visitors of *ton* were seated at table. He then selected one of the most furious of the bulls he could find on the estate, and it is proper to add, that he handles one of these horned animals with as much science as an experienced bull fighter, and indeed often exhibits in public. Having picked out a bull to his liking, and imposed silence on all the servants who were in the secret he had the beast carefully brought up to the dining room door, where, after goading and exasperating him, the folding doors flew suddenly open, and in rushed the infuriated animal, foaming with rage. The consternation that ensued among the party seated at the table, when they saw this terrific and unwelcome guest moving towards them, can be better imagined than described. Some sought safety under, and others upon the table, at the expense of the china plates and glasses. Some came off with torn coats, and others with the loss of their wigs. Nothing could be more ludicrous than the appearance of the room, as described by an eye witness; and nothing could be equal to the astonishment of the bull at finding himself in so strange a place; he stood still, roaring and foaming, not knowing what object to attack. Seasonable aid, however, arrived; the gentry was relieved from the awkward predicament in which they were placed, and the joke passed off smoothly, when the author was made known, although not without a severe lecture, from the father, who could not bear the idea of things so unkingly. The Infante nevertheless, was resolved to avenge himself upon those who had cut off his supplies of chivalry, and on the following day he had a fine plump cat larded and roasted, and the cook being in the secret, it was served up to nearly the same party, sitting at what is called the table of state. It was helped freely round, and as soon as all was devoured, the Infante began to mew like a cat, and cried out, "Out with the fools who have eaten a cat for a hare." The scene that ensued I shall not attempt to describe. Fortunately good napkins are used at table in Portugal, so that the poor washerwomen came in for their share of the joke. Some of the party put on long and wry faces, whilst others of that class who are always to be found among the inmates of a palace, complimented the young heir to the throne on his ingenuity and success."

(Het Vervolg hierna.)

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Dat het aan Zyne Majesteit den Koning, by besluit van den 6den Maart dezes jaars No. 125, behaagd heeft het volgende te besluiten.

NAMELYK:

Art. 1.

Het hoog geregtshof te 'sGravenhage, wel bepaaldelyk de kamer van appellen in zaken van Correctionele politie by hetzelve, wordt by dezen gemagtigd om, by voorraad en tot dat de Hooge Raad zal zyn gevestigd, in appel kennis te nemen van en in het hoogst ressort uitspraak te doen in alle Criminele zaken ter eerster instantie voor het Hof van Policie en Criminele Justitie te *Suriname*, mitsgaders voor de reden van Criminele en Civile Justitie zoo te *Curaçao* als te *St. Eustatius*, *St. Martin* en *Saba* behandeld, en *ordinario modo* beregt, en zulks na gehoudene mondelinge pleidooyen en op de Conclusien van onzen Procureur Generaal by dat Hoog Geregtshof.

Art. 2.

Aan de Raden Fiscaal by bovengemeld Hof en Raden van Justitie, wordt vrygelaten om eenen advocaat en procureur voor het Hoog geregtshof voornoemd practiserende, aantestellen ten einde voorz. appellen te hunnen bate en schade en voor hunne rekening waartenemen en te behandelen

Gedaan te Curaçao den 17den Juny 1824, het 11de jaar Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op den 25sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie, van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, uit aanmerking der bestaande noodzakelykheid tot het nemen van maatregelen, strekkende om de ingezetenen hunne verpligting in het opgeven van geborenen en gestorvenen aan hunne respective wykendistrictmeesters, naar behooren te doen nakomen, ten einde dezelve in staat mogen zyn nauwkeuriger staten en registers daarvan te houden en aan het Gouvernement in te leveren, dan blykbaar, tot nog toe heeft plaats gehad.

Is goedgevonden en besloten: Om, buiten en behalve de reeds bestaande, edoch hiertegen niet strydende verordeningen, en onverminderd de pœnalijteiten op het verzuim van aangiften van geborenen en gestorvenen gesteld, hierby nog te gelasten: dat de toediening van den doop of inschryving op geboorte-registers van eenige gemeente; of het begraven van lyken, niet zal mogen geschieden alvorens dat een bewys van aangifte van geboorte of van overlyden, door den bevoegden wyk of districtmeester gratis te verleenen, aan hem wien het zal mogen aangaan en welke voor alle hieromtrent strydige handelwyze verantwoordelyk gesteld wordt, zal zyn bezorgd.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 18den Mei 1824, het elfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 16den Juny 1824.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie, van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen zoo als bepaald wordt by deze, dat alle op dit eiland aangebragt wordende goederen *aan order* of *zonder adres*, wanneer dezelve vóór of by de ontlossing door de genen die als eigenaren of consignatarissen daarop regt hebben niet worden opgevraagd, als dan door den schipper des vaartuigs waarin die goederen zullen zyn aangekomen met eene onderteekende lyst daarvan ter Fiscalaat zullen moeten gebragt en aan den Raad-Fiscaal tegen reçu afgeleverd worden, in den eigensten staat, als waarin die goederen of de kisten, kasten, pakken, vaten of fusten die dezelve bevatten, ongeopend zouden mogen bevinden; waarop dezelve goederen terstond door den Raad-Fiscaal met en benevens den Hoofd Ontvanger zullen worden verzegeld; en zal de Raad-Fiscaal zonder verwyl, door middel van omroeping en aanplakking en van de Curaçaosche Courant ook, de belanghebbenden waarschouwen om zich binnen zes weken ter Fiscalaat aan te dienen om hunne aanspraak op die goederen te bewyzen, en dezelve als dan tegen betaling der daarop gevallene kosten af te halen; als zullende na dien tyd, de bedoelde goederen na vooraf te zyn geinventariseerd, door den Raad-Fiscaal *ad opus jus habentium* verkocht en het zuivere bedrag daarvan in de reserve kas der kolonie gedeponeerd worden.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 18den Mei 1824, het elfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 16den Juny 1824.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is: om, by intrekking en uitsluiting van alle vroegere verordeningen ten deze, hierby te bepalen: dat de schipper of deszelfs plaats bekleeder, welke iemand van dit eiland, het zy uit de haven, eenige der buiten baaijen of van eenig gedeelte des eilands in zyn onderhebbend vaartuig wegvoert, zonder dat zoodanige persoon wanneer hy tot het scheepsvolk behoort ter Fiscalaat gemonsterd en op de monsterrol des vaartuigs geplaatst, of passagier zynde met een behoorlyk paspoort, en by inscheping op de kust of in een der buiten baaijen als dan bovendien nog van een speciaal permit daartoe van den Raad Fiscaal voorzien zal zyn, eene boete van vyf honderd pezos van achten verbeuren zal, buiten en behalve de verantwoordelykheid van hem schipper of deszelfs plaatsbekleeder voor de schulden van den weggevoerden persoon en onverminderd alle zoodanige actie als welke het Officie Fiscaal daarenboven zal vermeenen te hebben.

Aldus gearresteerd in des *Raads* vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 18den Mei 1824, het elfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en *Raden* voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 16den Juny 1824.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Gouverneur en Raden zich verpligt geoordeeld hebben om voor de welvaart van alle klassen van ingezetenen te zorgen, vooral wanneer daardoor het algemeene welzyn bevorderd wordt, gelyk daartoe ontwyfelbaar strekken zullen in de aanmoediging tot de zeevaart aan ingezeten en de aankweek derzelve tot dat vak, mitsgaders de openstelling van den weg voor hen tot vinding van bestaan in hetzelve; derhalve te bepalen, zoo als bepaald wordt by deze:

Eerstelyk: dat niet alleen de schipper van eenig Nederlandsch vaartuig in deze kolonie, dat is op Curaçao, Bonaire of Aruba thuis behoorende, maar ook de stuurman, bootsman of de persoon die den schipper onmiddelyk opvolgt, zal moeten zyn geboren of genaturaliseerde onderdaan van het ryk der Nederlanden, en vaste ingezeten van een der gezegde eilanden, op hetzelve het burgerregt genietende.

Tweedens: dat een derde gedeelte van het overige scheepsvolk van een dusdanig gemeld vaartuig, zal moeten bestaan uit geboren of genaturaliseerde Nederlandsche onderdanen, staande het aan de belanghebbende schippers, eigenaars of reeders vry om overigens zoodanige lieden op hunne vaartuigen in dienst te nemen als zy zullen verkiezen.

Derdens: dat een geboren of genaturaliseerde Nederlandsche onderdaan, ofschoon geen vaste ingezeten dezer eilanden zynde, met speciale toestemming van het Gouvernement of bestuur des eilands waar hy zich zal mogen bevinden tot stuurman, bootsman of opvolger van den schipper zal mogen worden aangesteld; zonder dat hy nogtans daardoor eenig hoegenaamd regt van vaste ingezeten zal verkrygen.

Vierdens: dat geen vaartuig op deze eilanden thuis behoorende op eenige derzelve zal mogen gemonsterd of met een monsterrol voorzien worden, ten ware dat het scheepsvolk van hetzelve zal zyn samengesteld zoo als hierin is verordend.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 18den Mei 1824, het elfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en *Raden* voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 16den Juny 1824.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

VERVOLG
Van de Curaçaosche Courant van den 3den July 1824.

Fiscaal's Kantoor, den 2den July 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneeren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is,

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 2den July 1824.

PRESENTEEREN Officieren Kommissarissen, gedelegeerd door den fungeerende Auditeur Militair, by Publieke Opveiling, om kontant geld te verkoopen, eenige Meubilaire en andere goederen, nagelaten door wylen den 2de luitenant J. B. H. RABAINNE, Maandag den 5den July 1824. des voordemiddags te 11 ure, voor het kantoor van den Kwartiermeester van het Garnizoen alhier, binnen het Fort Amsterdam.

Den 2den July 1824.

PRESENTEERT de ondergeteekende qq. uit de hand te Verkoopen, de volgende goederen als: Provisie, Drooge Goederen, Boeken, Gekorven Tabak, Thee, Speel Goed voor Kinderen, Riemen Papier, &c. aan het Pakhuis No. 80 in de Breede Straat. D. C. NEUMAN.

Den 2den July 1824.

HET Publiek wordt gewaarschouwd geen krediet te verleenen aan de Ekwipagie der Colombiaansche brik Generaal Soublette, aangezien geene door hen gemaakte schulden zullen worden betaald door

THOMAS BOYSEN.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert ons laatst

INGEKLAARD—JUNY.

28.	golet	Drie Zusters, Peron,	St. Jago de Cuba
	feluka	San Antonio, Dodero,	La Guayra
30.	brik	Generaal Soublette, Boysen,	La Guayra
		JULY.	
1.	golet	Anna Catharina, La Roche,	Camarebo
	——	Florentina, Dacosta Gomez,	La Guayra
		UITGEKLAARD—JUNY.	
26.	bark	Vliegende Visch, Vrolyk,	Aruba
	——	De Hoop, De Jesus,	Coro
	golet	Maria Isabella, Johnson,	Pto. Cabello
29.	——	Toevallig, Welter,	Porto Rico
	——	Virtus Crescens, Rynardus,	Coro
	——	Maria, Dominguez,	St. Jago de Cuba
30.	schip	Douglass, Brown,	New York
	golet	Argus, Griffith,	Aruba
		JULY.	
1.	——	Eliza, Rasmus,	Porto Rico
2.	lantje	Cosmopolite, Boom,	Puerto Cabello

Z. M.'s korvet de Eendragt, kapt. Schröder, kwam op verleden Dingsdag van La Guayra en Puerto Cabello alhier aan. Wy vernemen by deze gelegenheid, dat men onvermoeid bezig was de laatste plaats te versterken, door het opwerpen van verschansingen, om de stad waar dezelve open ligt.

De Weled. Gestrenge Heer H. W. De Quartel, kwam als passagier met de Eendragt.

De viering van het Feest van den Heiligen Johannes de Dooper.

Het Feest van dezen onderscheiden Patroon van deugd en goede zeden werd op laatstleden Woensdag, door de Leden der Loge de Vergenoeging, waarvan de Weled. Heer Willem Prince Grootmeester is, gevierd. Ten drie ure des namiddags vergaderden de Leden, met eenige Visiterende Broeders in het Lokaal der Loge op Scharlo, om de geheime plegtigheden byzonder aan deze gelegenheid te volbrengen, dewelke geeindigd zynde gingen de Broeders naar oude gewoontens in orde van processie binnen den tempel rond. Het Feest werd geeindigd met een prachtig middagmaal, gedurende welke, verscheidene Loyale en Patriotieke toasten gedronken werden, en de Broeders scheidden tot heel laat in den nacht, zeer vergenoegd over het goed onthaal hetwelke zy genoten hebben.

BELANGRYK.

Op den 29sten kwam de schooner Florentina, kapt. Allen, met eenen overtogt van 36 ures van La Guayra alhier aan. Kapt. Allen berigt dat op den 27sten de schooner Ned, van Baltimore aldaar in drie dagen van St. Domingo aankwam, en bragt tyding dat twee dagen vóór haar vertrek, twee Fransche linie schepen en 6 fregatten met transport schepen, aan boord hebbende 8000 man troepen (in alles 18 zeilen) aldaar waren aangekomen, en bezit genomen hadden der stad St. Domingo zonder de minste tegenstand te ontmoeten; en dat toen kapitein Devereaux van daar vertrok, de Fransche nationale vlag op het fort Columbus wapperde.

De Porto Rico Kourant had een zeer ongunstig tafereel des toestands van Colombia afgeschilderd; onder anderen wordt hierin gemeld: deszelfs zeemagt ligt geheel werkeloos uit gebrek aan kontanten, om dezelve te onderhouden.— Hierop merkt de El Colombiano slechts aan: " La Borde heeft zeker niet geklaagd over de werkeloosheid van onze zeemagt, toen zy van hem de Ceres met het gansche konvooi opgeligt had.

Het zal wel zeer belangryk zyn, om te vernomen of het Spaansche eskader, dat in January ll. van Cadix is vertrokken, al of niet in de Stille Zuid Zee zal aankomen. In 1818 zeilde er eene expeditie heen van 14 vaartuigen met 2500 man troepen, gekonvoyeerd door een nieuw gebouwd fregat van 50 stukken geschut, doch door het wyze bestuur van Ferdinand was dezelve zoo wel van levensmiddelen voorzien, dat toen zy Kaap Horn omgezeild was, reeds de helfte der schepelingen van honger gestorven was. Het fregat liep vervolgens met het konvooi een der havens van Chili binnen, alwaar het zich aan de Independenten overgaf, welke met medelyden aangedaan waren, over de ongelukkige levendige geraamtens, welke de hongersnood nog gespaard had.

In 1819 zeilde weer een nieuw eskader uit Cadix naar de Stille Zuid Zee, bestaande uit de San Elmo, van 80 stukken, de Alexander, van 74 stukken, en de Prueba, van 50 stukken. De Alexander kreeg een lek op de hoogte van Rio Janeiro, en na 7 à 8 maanden op zee gesukkeld en getobt te hebben, kwam dit vaartuig nog behouden weder te Cadix binnen. De San Elmo werd door een ander vaartuig ontmoet, in een reddeloozen toestand ten Zuiden van Kaap Horn waar het maanden lang gedreven had. Men nam den sukkel op het sleeptouw, gedurende acht dagen toen het touw brak. De San Elmo is waarschynelyk naar de Zuid pool der aarde afgedreven, en zit daar misschien nog in het ys, want men heeft er nooit iets meer van gehoord. De Prueba kwam in de Zuid Zee aan, doch wyl men in geene maanden eenige betaling kreeg, ging het scheepsvolk, om niet den honger dood te sterven, benevens twee andere fregatten in dienst der Independenten over.

Het zou dus merkwaardig zyn te vernemen, of dit eskader even zoo rampspoedig zal wezen als het voorgaande of dat het behouden in dit voor Spanje aller gewigtigst tydstip zal aankomen. De Azia welke nu gezeild is, is wel een oud linie ship, doch wy vernemen dat het onlangs geheel nieuw is opgetimmerd geworden.

Welk een onderscheid tusschen de Spaansche marine en die der overige beschaafde volkeren, vooral die der Amerikanen! Deze doorkruizen de gantsche aardbol, vliegen als het ware over de onmetelyke zeeën; dagelyks komen te Nieuw York vaartuigen aan, van de afgelegenste oorden van Canton, California, Smirna, Nieuw Holland, Petersburg, de Sandwich eilanden, enz. plaatsen welke de halve omtrek der aarde van elkander afgelegen zyn, welk een onderscheid is er tusschen een volk, dat onder een willekeurige koning staat, of dat door liberale inrigtingen bestuurd wordt.

Volgens berigten uit Spanje in de Haarlemsche Kourant geplaatst, waren er te Barcelona en derzelver ommestreken sedert het herstel des konings tot den 10den Feb. dezes jaars niet minder dan 1775 sluikmoorden gepleegd geworden; hoe waar! hoe waarachtig is toch de aanspraak des konings van Frankryk in de beide kamers, wanneer zyne majesteit zegt: dat het herstel des konings van Spanje door het Fransche leger de gezegendste en heilzaamste gebeurtenis is geweest waarvan de geschiedboeken der wereld gewagen. Men zal hiertegen waarschynelyk inbrengen: is dit zulk eene gelukkige gebeurtenis voor het menschdom dat er byna twee duizend sluikmoorden, in een paar maanden in eene kleine landstreek worden begaan; doch hierop kan men antwoorden: wel zeker: alle die vermoorde personen waren revolutionairen, goddeloozen, vee, kanalje pak, vyanden van den koning en de monnikken; welk een zegen is het dus dat de aarde van zulke monsters verlost wordt! Maar zal men weer zeggen: lezen wy ook niet dat de Franschen aan het jan hagel, het uitschot van het volk den dolk en fakkel in handen hebben gegeven dat nu moordt en plundert en alle gegoedde personen het zy koningsgezinden of konstitutioneelen, den titel van revolutionairen geven, als er maar wat by te halen valt en dat zelfs vele priesters die zich tegen de plunderzucht verzet hadden het leven er by ingeschoten hebben, enz. Priesters waren toch geen konstitutioneelen? Die priesters hebben hun verdiende loon, het schaadt hun niet; wat hadden zy het volk te beletten om te plunderen, te moorden en te rooven; doen dit niet de troepen des geloofs? de Apostolische benden? is het niet de koning van Frankryk zelve die hen in 1822 de wapens in handen gegeven heeft om de revolutionairen te straffen? Wel nu; zy volvoeren immers hun pligt; zy straffen de vyanden van den troon en het altaar en verlossen Spanje van de vyanden der monnikken; overigens hebben de Turken wel op het eiland Scio in April 1822 ruim honderd en twintig duizend Grieken geslagt, waarom zouden dan die getrouwe dienaars van den koning, die steunsels van den troon en het altaar niet het genoegen mogen smaken om 1824 in geheel Spanje eens een honderd duizend konstitutionelen te slagten en hunne goederen te plunderen?

In Spanje heeft men ten allen tyde den grootsten eerbied voor de gewyde hostie betoond; dit heeft dikwyls de oplettendheid der vreemdelingen gaande gemaakt. Zoo gebeurd het dikwyls dat er te Madrid een theater is opgeslagen waarop payas en harlekyn hunne grappen vertoonen; doch daar laat zich een schelletje hooren; een priester met het Heilige Sacrement gaat voorby, alle toezieners benevens payas en harlekyn vallen op de knien, maken het teeken des Heilige Kruizes en wanneer de priester voorby is worden de kunstjes en grappen voortgezet.

Zoo waren eens eenige personen op het theater verkleed in beeren, ezels, varkens, enz. een schelletje klinkt, alles valt op de knien, ook de beeren en de andere dieren maken het teeken des Heilige Kruizes en na dat het Sacrement voorby was hervattende zy hunne kunstverrichting weder. Welk een godvruchtig volk zyn deze; en dit alles was door die goddelooze Cortes afgeschaft; zy hadden, zeide de koning van Pruissen den godsdienst van deszelfs luister beroofd, wie moet dus niet den koning eerbiedigen die een dankdag laat houden om God te danken dat den alouden godsdienst in Spanje thans in vollen luister is hersteld.

VERPLIGTING VAN SPANJE JEGENS FRANKRYK.

Het is toch waarlyk niet te ontkennen, dat de Spaansche natie groote verpligting heeft aan *Frankryk* wegen den in dit jaar begonnen, en roemryk ten einde gebragten, bevrydings oorlog. Te weinig stelt men zich deze verpligting zoo *distinct* voor, als wel behoorde, en daardoor beoordeelt men het stuk dan ook oppervlakkig en scheef, zoo als het steeds gaat, en gaan moet, als men niet *distinct* denkt.

Eerste Verpligting.—Koning Ferdinand VII. vry. En daar de *koning* eigenlyk de *natie* is, [vermits de natie alleen bestaat *om* den koning en dus zonder den koning *niets* zoude zyn] de gansche natie vry, *door* de vryheid van den koning [*].

Tweede Verpligting.—De natie bevryd van de konstitutioneele kortes, en nu *waarlyk vry* onder het bestuur van den alleenheerschenden koning; want de *ware* vryheid is blinde gehoorzaamheid aan willekeurig gezag.

Derde Verpligting.—De natie bevryd van al de dwaze maatregelen, door de kortes genomen, en in het onschatbaar bezit van de uitvloeiselen der *onbelemmerde* wysheid van Ferdinand VII.

Vierde Verpligting.—*Spanje*, bevryd van *krediet*: en dus van een allergevaarlykst ding, hetwelk slechts in verzoeking brengt, om zich hoe langer hoe dieper in schulden te steken, tot dat men eindelyk bankroet moet spelen. Hier voor is men bewaard, als men geen *krediet* heeft, en niemand ons eenen penning leenen wil.

Vyfde Verpligting.—*Spanje*, bevryd van de zoogenoemde *vrye drukpers*, door welke men toch niet anders uitrigt dan dat men *of* de menschen al te wys maakt, en onder hen wetenschappen verbreidt, die zy wel missen kunnen, *of* dat men het algemeen leert praten over de maatregelen van het gouvernement, welken het niet beoordeelen mag, en die zeker *goed* zyn, zoo maar de koning *alleenheerschende* is.

Zesde Verpligting.—*Spanje*, bevryd van de losbandigheid, onder welke men daar leefde, toen men, onder de kortes, het gezag der priesters fnuikte. Thans kunnen de regtzinnige priesters en monniken,—die steunpilaren van eenen zuiveren katholieken staat—het gansche volk, van den koning af, tot den geringsten onderdaan toe, besturen door de schoone beginselen van den onvervalschten godsdienst.

Zevende Verpligting—*Spanje*, gezuiverd van alle zoogenoemde denkende en verlichte lieden, en van den gegoeden middelstand, die niet anders doen, dan zich bemoeyen met zaken, die hun niet aangaan, en om dat zy denken en redeneren en geld hebben, zich niet blindelings willen laten leiden, en dus niet anders doen, dan de orde stooren. *Het is wel waar, dat deze purgatie op het Spaansche staats-ligchaam* dezelfde uitwerking kan doen, als die welke een al te sterk *purgans* voortbrengt op het *menschelyk* ligchaam; namelyk, een sterk gevoel van krachtverlies. Maar dit is dikwerf onvermydelyk, en als een noodzakelyk kwaad te achten, hetwelk men zich moet getroosten, om het voordeel, dat er tegen over staat. En dit voordeel is hier niet gering. Want *Spanje* wordt door deze *purgatie* toch maar zoo zuiver als glas.— En is het niet beter, *slap* dan *verwuild* te zyn?

Achtste ....—Maar wie kan alles opnoemen? Wy begonnen een lied zonder einde te zingen, en moeten afbreken. Ook vertrouwen wy, dat het gezegde genoeg is, om te doen zien, dat *Spanje's* verpligting aan *Frankryk* al zeer groot is.

(*) *La nation c'est moi*, zeide Lodewyk XIV. Vraag eens aan Bilderdyk of hy geen gelyk had?

Arrived on Tuesday last H. M.'s corvette Eendragt, captain Schröder, from La Guayra and Puerto Cabello. By this arrival we are given to understand, that they are busely employed to fortify the latter place, by raising forts around the city where it stands open.

Festival of St. John the Baptist.

The festival of this distinguished Patron of virtue and morality was celebrated on Wednesday last, by the Members of the Lodge Vergenoeging, Wm. Prince, Esq. W. M. At three o'clock in the afternoon, the Member joined by several Visiting Brethren, assembled in the Lodge Room at Scharlo, to perform the mystic rites peculiar to the occasion; according to ancient usage, they walked in procession within the temple. An elegant dinner concluded the festivities of the day, during which several Loyal and Patriotic toasts were drank, and continued with much gaiety until late in the night when the Brethren parted much satisfied with the good reception.

IMPORTANT.

Captain Jewet Allen, of the schooner Florentina, having arrived here on the 29th ultimo, in 36 hours from La Guayra, Reports that on the 27th the schooner Ned, of Baltimore, had arrived there in three days from the city of St. Domingo, bringing intelligence that two days previous to his sailing two French ships of the line and six frigates, with transports having on board 8000 troops, (in all 18 sail) had taken possession of the city of St. Domingo without opposition, and that when captain Devereaux sail'd, the French National Flag was flying on Fort Columbus.

VERVOLG

Van de Curaçaosche Courant van den 8sten July 1826.

Fiscaals Kantoor, den 2den July 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Wetgelijken Achtbaren Raad behoorlijk gequalificeerd, doet by deze aile Stuurlieden gekennen geven en ordonneren, dat de Stuurlieden voor de volgende week te hebben met gewigt moeten houden 22 ... aan de Realen bende de Fransche ... een ... wegen.

Op poene als by publicatie dd. 15den Maart 1825 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. H. L. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 3den July 1826.

PRESENTEEREN Officieren Kommissarissen, gedeputeerd door den fungeerende Admiraal Militair, by Publieke Opveiling, om den last gelt te verkoopen, eenige Meubilaire en andere goederen, nagelaten door wylen den 2de Luitenant J. B. H. RABAINNE: Woensdag den 5den July 1826 des voormiddags te 11 ure, voor het Kantoor van den Kwartiermeester van het Garnizoen alhier, binnen het Fort Amsterdam.

Den 2den July 1826.

PRESENTEERT de ondergeteekende op uit de Hand te Verkoopen, de volgende goederen als; Provisie, Droogo Goederen, Boeken, Gekorven Tabak, Thee, Speel Goed voor Kinderen, Linnen Papier, &c. aan het Pakhuis No. 60 in de Breede Straat. D. G. REUMAN.

Den 3den July 1826.

HET Publiek wordt gewaarschuwd geen credlet te verleenen aan de Equipagie der Colombiaansche brik Generaal Soublette, aangezien geene door hun gemaakte schulden zullen worden betaald door

THOMAS BOYNEN.

CURAÇAO.

Aangekomen en vertrokken vaartuigen.

...

28. golet Dije Zusters, Pardo, St. Jago de Cuba
— San Antonio, Oduaro, La Guayra
30 brik Generaal Bolivar, Reyes, La Guayra

JULY.

1. goelet Anna Catharina, LaRoche, ...
— ..., La Guayra

...

28 brik Vigilantie Visch, Vraigh,
— ..., De Jesus,

...

Arrived on Tuesday last H. M's cutter Curaçao, captain Schröder, from La Guayra and Puerto Cabello. By this arrival we are given to understand, that they are busily employed to fortify the latter place, by raising forts around the city where it stands open.

Festival of S. John the Baptist.

The festival of this distinguished Patron of virtue and morality was celebrated on Wednesday last, by the Members of the Lodge, Vergenoegen, Wm. Prince, Esq. W. M. At three o'clock in the afternoon, the Member joined by several Visiting Brethren, assembled in the Lodge Room at ..., to perform the mystic rites peculiar to the occasion according to ancient usage, they walked in procession within the temple. An elegant dinner concluded the festivities of the day, during which several loyal and Patriotic toasts were drunk, and drank with much glee, until late in the night, when the Brethren parted much satisfied with the good reception ...

IMPORTANT.

Captain Lewis Allen, of the schooner Florentine, having arrived here on the 29th ultimo, in 36 hours from La Guayra, reports that on the 27th the schooner Ned, of Baltimore, had arrived there in three days from the city of St. Domingo, bringing intelligence that two days previous to his sailing two French ships of the line and six frigates, with transports having on board 8000 troops, (in all 18 sail) had taken possession of the city of St. Domingo without opposition, and that when captain Desreaux sailed, the French National flag was flying on Fort Columbus.